

עמ"ת 35173/02/14 - מדינת ישראל נגד אחמד אבו בכיר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

18 פברואר 2014

עמ"ת 35173 מדינת ישראל נ'
אבו בכיר(עציר)

לפני כב' השופט ורדה מרוז

העוררת	מדינת ישראל	
נגד		
המשיב	אחמד אבו בכיר (עציר)	

nocchim:

בא כוח המשיב: עו"ד מוחמד רעד

העוררת: מדינת ישראל- ע"י עו"ד דקללה פוגל

המשיב: אchmod אבו בכיר- הובא על ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

- לפני ערך על החלטת בית משפט השלום בפתח תקווה (כב' השופט דורון חסדי) ביום 14.2.17, לפיה הורה בית משפט קמא על שחרורו של המשיב, תושב הרשות, בתנאים כדלקמן:
 - התחייבות עצמית על סך 30,000 ₪.
 - ערבות כספית של שני ערבבים ישראלים, כל אחת בסך 15,000 ₪.
 - הפקדת סכום של 15,000 ₪ במזומנים.

- ביסוד ההחלטה מונח כתוב אישום שמייחס למשיב עבירות של נהיגה ברכב ללא ביטוח ולא רישיון, נהיגה פוחצת של רכב ונוהגה בקלות ראש, התנהגות הגורמת נזק וחבלה במידה ברכב, תקיפת שוטר כדי להכשילו בתפקידו והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, שימוש בכך או באיזומים למנוע מעצר, החזקת מכשירי

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

פריצה גניבת רכב וכניסה לישראל שלא כדין.

3. עפ"י עובדות כתוב האישום, המשיב, תושב הארץ שהוא בישראל ללא היתר כדין. ביחד עם אחר גנב המשיב רכב מסחרי מסווג איסוזו. על רקע התראה שהתקבלה ממקור איתוראן, הגיע לזרת העבירה שוטר שהבחן במшиб נוהג ברכב ולידו الآخر. השוטר הורה למшиб במערכת הcrizia לעצור בצד הדרק, תוך שהפעיל אורות כחולים וצפכופי כריזה.
4. המшиб המשיך בנסיעה מהירה, בניגוד לכיוון התנועה, עליה על אי תנועה ופגע ברכבים חונים ואגב כך, התהפר התהיפות עצמית וכתוצאה נפצע. בעודו בתנועה הושלך מהרכב חפץ דמי מוות. אגב פגיעתו ברכבים חונים, פגע המшиб ברכב מסווג סוזוקי, אשר נזוק באורח קשה.
5. לאחר שרכב המшиб נעצר, ניסה השוטר לאחוץ בידו, או אז היכא המшиб את השוטר מכת אגרוף, התפרק והשתולל כדי למנוע את מעצרו. כתוצאה נגרמו לשוטר חבלות בדמות נפיחות בחלקו גוף שונים. באותו נסיבות נתפסו ברכב תיק שחור ובתוכו מברג ומפתח צינורות וכן מכשיר דמי מחשב.
6. בית משפט קמא קבע דבר קיומן של ראיות לכואורה וכן קיומה של עילית מעצר. עם זאת, בהסתמכו על הלכת בש"פ 13/6781 **קונדס נ' מדינת ישראל** ובהינתן עבורי הנקי של המшиб, הורה בית משפט קמא על שחררו של המшиб בתנאים המפורטים לעיל.
7. על החלטה זו משיגה העוררת וטוענת כי שגה בית משפט קמא, משלא נתן משקל בכורה למסוכנות הנש��ת מהמשיב, כפי שגם עולה מעובדות כתוב האישום וחומרת העבירות המיוחסות לו. העוררת מוסיפה, כי די בנסיבות ביצוע העבירות כדי ללמד על המסוכנות הנש��ת ממנו כלפי רכוש הציבור. חומרת יתר יש לעבירה שענינה נהיגה פוחצת, ללא רישון ולא ביטוח, לרבות התאוננה שגרם, המצביעת על מסוכנות גם כלפי שלום המשתמשים בדרך.
8. העוררת טוענת, כי בית משפט קמא שגה בישומה של הלכת קונדס, ממנה עולה מסקנה הפוכה ולפיה, במקרים המתוירות שומה היה עליו להורות על מעצרו של המшиб תחת שחרורו.
9. ב"כ המшиб טען כל טענה אפשרית למרשו ובכלל זה הטיעים את העובדה ששהייה בלתי חוקית ככלעצמה אינה מונעת את האפשרות לשחרר לחlopת מעצר כפוף להבטחת התיציבות בהפקדת כספים ובביחוכנותמשמעותיים. לשיטתו, אין בעבירות הנלוות כדי לסתות מגישה זו בהיותן עבירות רכוש.
10. ב"כ המшиб הוסיף כי ניתן להבטיח את תנאי השחרור אף על דרך הגדרת סכום ההפקדה, אשר אף לשיטתו, אינם מן הגבוהים.
11. ב"כ המшиб טען כי מעצרו של המшиб יפללה אותו לרעה אל מול נאשמים תושבי ישראל אשר בנסיבות דומות יש להניח כי לא היו נעצרים.
12. מקובלת עלי הטענה כי עצם העובדה של המ滴滴 תושב הארץ אינה מונעת את אפשרות שחרורו לחlopת מעצר, כאשר ניתן להבטיח את התיציבותו בביטחון משמעותיים. עם זאת, להיות המ滴滴 תושב הארץ מהוות שיקול רלוונטי, ככל שיקול אחר בשיקולי המעצר והשחרור.

13. תחילה, ראוי לבחון מהם השיקולים העיקריים המנחים בשאלת שחרورو של הנאשם, תושב הארץ, לחילופת מעצר, עפ"י החלטת קונדוס, בהינתן החלטת בית משפט קמא הנסמכת על הלכה זו. החלטת קונדוס מבינה בין הנאשם אשר מיוחסת לו עבירה של כניסה לישראל שלא כדין לבין הנאשם שמיוחס לו עבירות נלוות. ככל שמדובר בעבירות נלוות חמורות אשר פגיעתן קשה יותר, כך מתגבשת עילית המסוכנות, הדוחקת את אפשרות השחרור. מלם אחרות, משקמה עילית המסוכנות, בנוסף לעילה של הימלטות מן הדיון, יש לבחון sama שחרورو של הנאשם לאזרז ופתח בפניו פתח לשוב ולנסות להיכנס לישראל לשם ביצוע עבירות דומות נוספות.ברי, כי שחרورو של הנאשם לאזרז הרשות מסכלה את אפשרות הפיקוח עליו, אם יפר את תנאי השחרור.

14. ההחלטה קונדוס מוסיפה ומבדילה בין עבירות נלוות שנעויה "לאפשר" את המשך השהייה בישראל לבין עבירות שבוצעו בנפרד ובמנוחה עצמן הכניסה הבaltı חוקית לארץ. מקום שהשהייה בישראל מנוצלת ואף מיועדת למטרות ביצוע עבירות אחרות, יש לכך משנה חומרה (ר' ההחלטה קונדוס, סעיף 11).

15. ومن הכלל אל הפרט; העיון בעבודות כתוב האישום מלמד על משיב מסוון, הן לשלים הציבור, הן לרכשו. מדובר במשיב אשר הגיע לישראל במטרה ברורה לבצע עבירות ולשם כך הצדיד בכל פריצה.

16. חומרת יתר יש ליחס לניגתו המסוכנת והפוחזת של המשיב, אשר ביקש להימלט מפני השוטר ועשה כן תוך סיכון שלום וביטהחונם של המשתמשים בדרך ולראיה, התאוננה העצמית שגרם, אגב פצעה עצמית וכן גרים נזק רב לרכיבים חוניים. התנגדותו למעצר, תוך שימוש בכך, אף היא מעמידה את הסכנה הנש��פת ממנה, כמו גם החשש שהוא ימלט מפני הדיון.

17. בנסיבות אלו, סבורני כי המשיב נכנס לגדר ההחלטה קונדוס לפיה קמה עילית מעצר, הן בגין מסוכנותו, הן בשל החשש להימלטות מפני הדיון. במצב דברים זה סבורני כי לא ניתן להפיג את המסוכנות /או החשש מהימלטות באמצעות הפקדת סכום כסף, אף אם מדובר בעשרות אלפי שקלים.

18. בהינתן הנסיבות החמורות בהן בוצעו העבירות, אין בעברו הנקי של המשיב כדי להושיעו. הסכנה עליה עמדתי דוחקה נסיבה זו.

19. אשר על כן, לאור האמור לעיל, העරר מתקבל ואני מורה על מעצרו של המשיב עד לסיום ההליכים התלויים ועומדים נגדו.

ניתנה והודעה היום י"ח אדר תשע"ד, 18/02/2014 במעמד הנוכחים.

ורדה מרוז, שופטת